

.....
..... dnia 7 grudnia 2016 r.

Sygn. akt D 40/16

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w

w składzie :

Przewodniczący : Anna Bogdanis
Członkowie : Elżbieta Czarnecka
Władysław Leszczyński

Protokolant: Dominika Wesółowska

Po przeprowadzeniu w dniu 07.12.2016 w rozprawy w sprawie radcy
prawnego M..... S.....

obwinionego o to , że

1) w dniu 14.08.2015 r w G..... składając odpowiedź na sprzeciw od wyroku zaocznego w
sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w G..... złożył wniosek o
powołanie w charakterze świadka radcy prawnego G..... S..... na okoliczności
związane z wykonywaniem przez niego obsługi prawnej firmy B..... D..... Sp.
z o.o.,

co stanowi naruszenie obowiązków radcy prawnego określone w art. 20 Kodeksu etyki radcy
prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 Ustawy z
dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

2) w okresie od 05.08.2014 r. do 06.05.2016 r. występował jako pełnomocnik B..... P.....
B..... K..... S.A. w sprawie przeciwko B..... D..... Sp. z o.o.
w sprawie (pierwotnie toczącej się przed Sądem Okręgowym w
..... w sytuacji, gdy jego ojciec radca prawny G..... S..... na mocy umowy
zawartej w dniu 12.02.2010 r. wykonywał tam obsługę i pomoc prawną,
co stanowi naruszenie obowiązków radcy prawnego określone w art. 27 Kodeksu etyki radcy
prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 Ustawy z
dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

uznaje obwinionego winnym

1) w dniu 14.08.2015 r w G..... składając odpowiedź na sprzeciw od wyroku zaocznego w
sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w G..... złożył wniosek o
powołanie w charakterze świadka radcy prawnego G..... S..... na okoliczności
związane z wykonywaniem przez niego obsługi prawnej firmy B..... D..... Sp.
z o.o.,

co stanowi naruszenie obowiązków radcy prawnego określone w art. 20 Kodeksu etyki radcy
prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 Ustawy z
dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

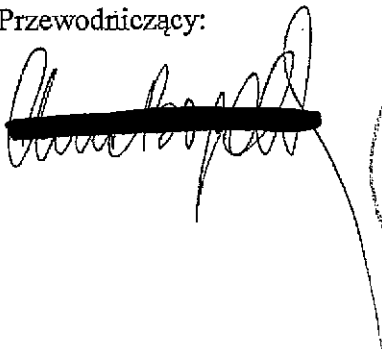
2) w okresie od 05.08.2014 r. do 06.05.2016 r. występował jako pełnomocnik B..... P.....
B..... K..... S.A. w sprawie przeciwko B..... D..... Sp. z o.o.
w sprawie (pierwotnie toczącej się przed Sądem Okręgowym w

█ w sytuacji, gdy jego ojciec radca prawny C █ S █ na mocy umowy zawartej w dniu 12.02.2010 r. wykonywał tam obsługę i pomoc prawną, co stanowi naruszenie obowiązków radcy prawnego określone w art. 27 Kodeksu etyki radcy prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

I wymierza karę dyscyplinarną łączną upomnienia,

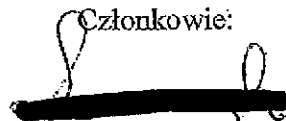

II zasądza od obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w █ kwotę 1.388 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt osiem złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Przewodniczący:

█

Członkowie:

█

█

Sygn. akt D 40/2016

UZASADNIENIE

W dniu 10 września 2015 roku do Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych wpłynął wniosek adwokata E. Z. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego M. S. dotyczącego uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 27 pkt 6 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art. 67¹ust.1 tej ustawy oraz art. 3 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

W skardze zarzucono radcy prawnemu, iż:

- udzielał pomocy prawnej stronie, w sytuacji gdy osoba najbliższa radcy prawnemu G. S. (ojciec) wykonywał na rzecz strony przeciwnej pomoc prawną (naruszenie art. 27 pkt 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego - dalej Kodeks Etyki -
- jako pełnomocnik Powoda powołał na świadka w postępowaniu zawisłym przed Sądem Okręgowym w G. G. S. (ojca), który wcześniej był pełnomocnikiem pozwanego, na okoliczności objęte tajemnicą zawodową (naruszenie art. 20 Kodeksu Etyki).
- niezachowania umiaru i taktu w wypowiedziach formułowanych w pismach procesowych składanych w postępowaniu przed Sądem Okręgowym W. - (art. 12 ust. 3 Kodeksu Etyki oraz art. 38 ust. 1,4,i 5).

Główny Rzecznik Dyscyplinarny przy piśmie z dnia 18 września 2015 roku przekazał wg właściwości skargę Pana E. Z. do Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w. k. 1

Postanowieniem z dnia 21 października 2015 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w. postanowiła wszcząć dochodzenie w sprawie o przewinienie dyscyplinarne określone w przepisie art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.u. 2015, poz. 507). k. 32

Po przeprowadzeniu postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowieniem z dnia 18 maja 2016 roku (sygn.. akt R. na podstawie przepisu art. 17 § 1 pkt 1 kpk, w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych postanowił umorzyć postępowanie w zakresie skargi dotyczącej naruszenia wolności pisma tj naruszenia przepisu art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki i prowadzić dalsze postępowanie w zakresie pozostałych dwu zarzutów.

Od tego postanowienia nie złożono odwołania i jest ono prawomocne.

Po przeprowadzeniu dalszego postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowieniem z dnia 20 lipca 2016 roku (sygn.. akt R. na podstawie przepisu art. 313 kpk w związku z przepisem art. 74¹ ustawy o radcach prawnych postanowił przedstawić radcy prawnemu M. S. zarzuty - k. 95.

że:

- składając odpowiedź na sprzeciw od wyroku zaocznego w sprawie. dotyczącej się przed Sądem Okręgowym w G. złożył wniosek o powołanie w charakterze świadka radcy prawnego G. S. na okoliczności związane z wykonywaniem przez niego obsługi prawnej firmy E. D. Sp. z o.o.- co stanowi naruszenie obowiązku radcy prawnego określonego w przepisie art. 20 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 22 listopada 2014 r. tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określone w art. 64 ust. 1

ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 ze zm.)

- w okresie od 5 sierpnia 2014 roku do 6 maja 2016 roku występował jako pełnomocnik Biura B [redacted] K [redacted] w sprawie przeciwko B [redacted] D [redacted] Sp. z o.o., w sprawie [redacted] (pierwotnie [redacted] toczącej się przed Sądem Okręgowym w C [redacted] w sytuacji gdy jego ojciec radca prawny G [redacted] S [redacted] na mocy umowy z dnia 12 lutego 2010 roku tam obsługę i pomoc prawną, co stanowi naruszenie obowiązku radcy prawnego określonego w przepisie w art. 27 ust.6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 22 listopada 2014 r. tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 ze zm.)

W uzasadnieniu ww. Postanowienia wskazano, że zarówno z wyjaśnień radcy prawnego jak również pism procesowych i innych dokumentów zebranych w sprawie wynika, że radca prawny reprezentując przed Sądem jako pełnomocnik powoda zdawał sobie sprawę, że jego ojciec G [redacted] S [redacted] świadczył pomoc prawną w firmie, która była w sprawie pozwaną. Pomimo to powołał na świadka radcę prawnego G [redacted] S [redacted] (swojego ojca) na okoliczności objęte tajemnicą zawodową. Nadto obwiniony miał świadomość, że jego ojciec świadczył pomoc prawną na rzecz B [redacted] D [redacted] Sp. z o.o.

Zastępca Rzecznika ocenił postępowanie radcy prawnego i uznał, na podstawie zebranego materiału dowodowego, że radca prawny M [redacted] S [redacted] popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w przepisie art. 64 ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych..

Obwiniony przyznał, iż prowadząc proces jako pełnomocnik powoda przeciwko firmie B [redacted] D [redacted] Sp. z o.o. powołał swojego ojca, który był w firmie tej zatrudniony. Jego zdaniem do zakresu obowiązków jego ojca jako radcy prawnego należała obsługa procesów inwestycyjnych teze firmy. Nie świadczył on jednak tam stałej obsługi prawnej.. Jednocześnie obwiniony wyjaśnił, iż wniosek o powołanie na świadka G [redacted] S [redacted] złożył na wyraźne życzenie klienta i że jego zamysłem było powołania ojca na świadka, co do okoliczności niezwiązanych z wykonywaniem przez niego zawodu radcy prawnego.

Obwiniony przyznał, że cofnął wniosek dowodowy między innymi z tego powodu, że zrodziły się wątpliwości co do ewentualnego naruszenia tajemnicy zawodowej.

Dodatkowo obwiniony zwrócił uwagę, iż Rzecznik Dyscyplinarny oparł wniosek o ukaranie na zakazie wyrażonym w przepisie art. 27 ust 6, który obowiązuje dopiero od lipca 2015 roku. Poprzednie brzmienie przepisu było inne. Jak oświadczył „*W starym brzmieniu tego przepisu nie było tak rygorystycznej sankcji a odstęp czasu pomiędzy moją obsługą i ojca obsługą wynosił około 2 lat.*”

W niniejszej sprawie stan faktyczny de facto jest bezsporny.

Sąd wydając orzeczenie uznał, iż postępowanie obwinionego stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w przepisach art. 64 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 ze zm.) bowiem obwiniony naruszył obowiązki radcy prawnego określone w przepisach art. Art. 8 20 i art. 27 Kodeksu Etyki uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 22 listopada 2014 r. tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określone w art. 64 ust. 1 ustawy

Analizując zarzut Obwinionego, że „*Zakaz wyrażony w art.27 ust. 6 obowiązuje od lipca 2015 roku. Poprzednio brzmiał inaczej. W starym brzmieniu tego przepisu nie było tak rygorystycznej sankcji a odstęp czasu pomiędzy moja obsługą i ojca obsługą wynosił 2 około*

2 lat”

Sąd zauważa, że faktycznie zakaz wyrażony w przepisie art. 27 ust 6 Kodeksu Etyki uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 22 listopada 2014 r. obowiązuje – zgodnie z § 4 Uchwały Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku – od 1 lipca 2015 roku.

Przed tą datą obowiązywała uchwała Nr 8/VIII/2010 z dnia 28 grudnia 2010 roku r. zapisy tej uchwały również, aczkolwiek nie tak jednoznacznie i wprost, wskazywały na to, iż radca prawny nie może prowadzić sprawy ani udzielać w jakiejkolwiek formie pomocy prawnej, albo jest zobowiązany do powstrzymania się od czynności w sytuacji opisanej w zarzutach. (art. 19, 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego obowiązującego do 30 czerwca 2015 roku).

Należy wskazać jednak, że gdyby nawet radca prawny (wobec niejednoznaczności zapisów w obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku Kodeksie Etyki) nie dopatrył się możliwości dokonania przewinienia dyscyplinarnego przy wnoszeniu sprawy do Sądu w stosunku do firmy, w której radcą prawnym był jego ojciec, to w dacie otrzymania sprzeciwu od uzyskanego przez niego Wyroku Zaocznego tj w dniu 14 lipca 2015 roku – kiedy obowiązywał już Kodeks Etyki wprowadzony Uchwałą z 22 listopada 2014 roku takich wątpliwości mieć nie powinien.

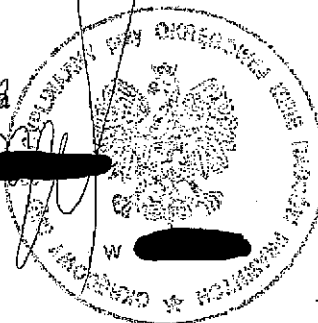
Pomimo już zupełnie jednoznacznego brzmienia przepisu art. 27 ust 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego obwiniony dodatkowo w odpowiedzi na sprzeciw od wyroku zaocznego powołał na świadka radcę prawnego G [REDACTED] S [REDACTED] (swojego ojca), co naruszało przepis art. 20 obowiązującego - w dacie tego wniosku- Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uchwalonego 22 listopada 2014 roku.

Sąd orzekając karę łączną upomnienia wziął pod uwagę zarówno fakt, że wniosek dowodowy złożony przez obwinionego został przez niego cofnięty jak również postawę obwinionego w trakcie postępowania sądowego.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ust.2 i 3 ustawy o radcach prawnych i uchwałą Rady Okręgowej Izby Raców Prawnych w Gdańsku Nr 137/2016 w sprawie wysokości ryczałtów dla radców prawnych z tytułu pełnienia funkcji w organach samorządu radców prawnych.

Od orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [REDACTED] w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego orzeczenia.

Przewodnicząca
Anna Bogdan [REDACTED]

Członkowie

Elżbieta Czarna [REDACTED]

Władysław Leszczyński [REDACTED]